

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες·
ὁ α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ' καὶ ὁ β' εἰς ζ',
ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.
(κατὰ τὸ ΤΜΕ εἰς δ' καὶ δ').

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πανηγυρίζετωσαν οἱ θεόφρονες.
Ποίημα Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ♯ Πα ρ . Ὁ εἰρμός.

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι ε
ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν τας συν
η γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι στας ε ξαρ χου σης
Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυμ πα νων τω σω α δον
τας μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο ο ξα α σται
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Α μ φε πο νει το α υ λων τα ξις ου ρα νο
βα μων εν Σι ων το θει ον σω μα σου αφ νω δε
συ ρευ σα σα των Α πο στο λων η πλη θυς εκ πε ρα
α των Θε ο το κε σοι πα ρε στη σαν αρ δην μεθ
ων α χρα ντε σθ την σε πτην Παρ θε νε μνη μην δο ξα α
ζο ο μεν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ _δ

Ν ι κη τι κα μεν βρα βει α η ρω ^Δ _δ κα τα της

φυ σε ως Α γνη Θε ον κυ η σα σα ^π ₉ ο μως μι

μυ με νη δε τον ποι η την σκ και Υι ον ^Δ _δ υ περ φυ

υ σιν υ πο κυπτεις ^Δ _δ τοις της φυ σε ως νο μοις ^π ₉ δι

ο θνη σκ σα συν τω Υι ω ε γει ρη δι αι ω νι ι

ζα ς σα ^π ₉

Κανών δεύτερος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος ^Δ _δ Βουξ. Ὁ εἰρμός.

Α νοι ξω το στο μα μυ και πλη ρω θη σε ται

Πνευματος ^ε ₇ και λο γον ε ρευ ξομαι τη Βα σι λι δι Μη

τρι ^ε ₇ και ο φθη σομαι φαιδρως πα νη γυ ρι ζων ^π ₉ και

α σωγη θε μενος ταυτης την Κοι μησιν ^ε ₇ (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^ε ₇

Π αρ θε νοι νε α νι δεσ συν Μα ρι αμ τη Προ

φη τι δι ^ε ₇ ω δην την ε ξο δι ον νυν α λα λα ξα τε ^ε ₇

η Παρ θε νος γαρ και μο νη Θε ο το κος ^ππ προς λη
ξιν ου ρα νι ον δι α βι βα ζεται ^εε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^εε

Α ξι ως ως εμ ψυ χον σε ου ρα νον υ πε
δε ξαν το ^εε ου ρα νι α Πα να γνε θει α σκη νω μα τα ^εε
και πα ρε στη κας φαι δρω σω ρα ι σμε νη ^ππ ως νυμ
φη πα να μω μοι τω Βα σι λει και Θε ω ^εε

Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη ^ΔΔ η ι ε
ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ ^ππ παντας συν
η γα γε το προς ευ φρο συ νην τς πι στς ε ξαρ χου σης
Μα ρι αμ ^ππ με τα χο ρων και τυμ πα νων ^ππ τω σω α δον
τας μο νο γε νει εν δο ξω σω ο τι δε δο ο ξα α σται ^ππ

Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

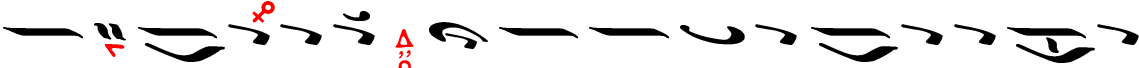
Η δὴ μι οὐρ γι κη καὶ συν ε κτι κη τῶν α
πα ἀν τῶν ^ΔΘε οὐ σο φι α καὶ δυ ναμῖς ^πα κλι νη
α κρὰ δαν τὸν τὴν Ἐκ κλη σι ἀν στη ρι ξὸν Χρι στε ^Δμο νος
γα ἀρ ει Α γι ος ^Δο ἐν α γι οῖς α να παυ ο ο
με ε νος ^π(δῖς)

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ

Γ υ ναι κα σε θνη τὴν ἀλλ υ περ φυ ως καὶ Μη τε ε
ρα ^ΔΘε οὐ ει δο τες Πα να μω με ^ποι κλει νοι Α
πο στο λοι πε φρι κυι αῖς η πτο ντο χερ σι ^Δδο ξη α α
πασ τρα πτῶ σαν ^Δως θε ο δο χον σκη νος θε ω ω με ε
νοι ^π

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ

Υ πε φθα σε χερ σι ταις υ βρι στι καὶς τοῦ ἀν θα α
δῶς ^Δτο μην η δι κη ε πα ξα σα ^πτοῦ Θε οῦ φυ

 λα ξαντος το σε βασ τη εμ ψυ χω κι βω τω δο ξη

 τη ης Θε ο τη τος εν η ο Λο γος σα ρξ ε χρη μα α

 τι ι σε

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου ξ

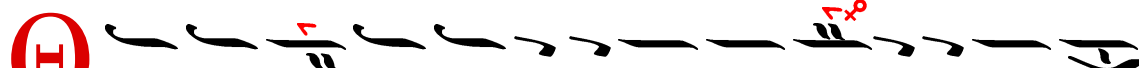

T ςς σς ςς υ μνο λο γςς Θε ο το ο κε η ζω

 ω σα και α φθονος πη γη θι α σον συ γκρο τη σα αν τας

 πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α

 δο ξη σς στε φα νων δο ξης α ξι ω σον (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Θ νη τη ης εξ ο σφυος προ α χθει ει σα τη φυ

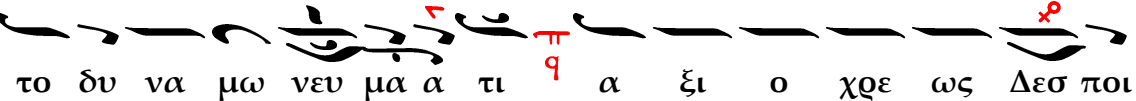
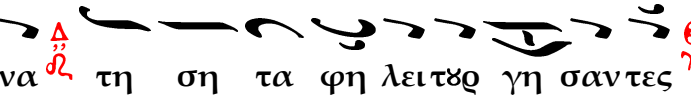
 υ σει κα τα λη λον Α γνη την ε ξο δον δι η νυ υ σας

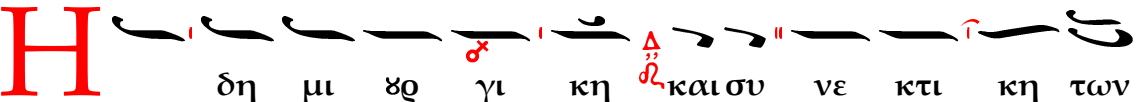
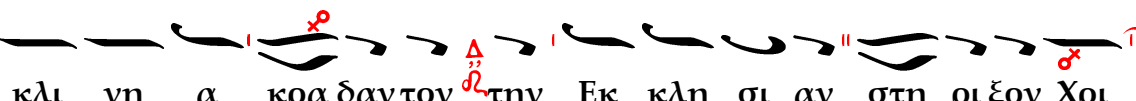
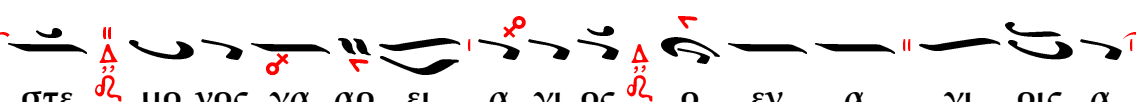
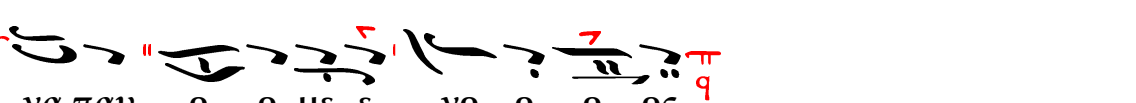
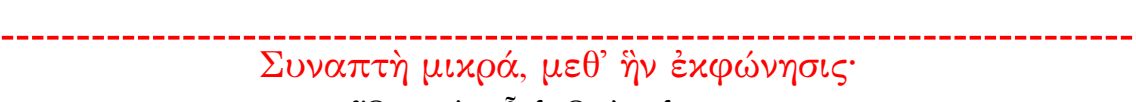
 τε κς σα δε την ον τως ζω ην προς την ζω ην με θε

 στη κας την θει αν και ε νυ πο στα τον

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

 αι ω νων α μην

 η μος Θε ο λο γων εκ πε ρα α των εξ υ υ
 ψος Α γ γε λων δε πλη θυς
 το δυ να μω νευ μα α τι
 να τη ση τα φη λει τερ γη σαντες
 με τέλος:
 τη ση τα φη λει τερ γη σαντε ε ε ε ε ε ες

Ὁ εἰρμός.
 Ἦχος ♯ Πα ρ

 δη μι ρο γι κη
 α πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μεις
 κλι νη α κρα δαν τον
 στε
 να παν ο ο με ε νο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ
 ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠὲ δόκησε. Μακάριοι
 ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός,
 πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς
 ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε
 κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρ κω σιν
υ πε φη ναν την εκ Παρ θε ν8 σ8 Χρι στε φεγ γος ασ
τρα πη ης σ8 εις φως ε θνων ε ξε λευ σεσθαι και φω
νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α α σει τη δυ να μει
σ8 δο ξα φι λα ανθρωω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι δε τε λα οι και θαν μα σα τε το ο ρος γαρ το
α γι ον και εμ φα νε στα τον Θε ου των ε που ρα
νι ι ων βου νων εφ υ περ θεν αι ρεται ου ρα νος
ε πι γει ος εν ε π8 ρα νι ι ω και α φθα ρτω χθο
νι οι κι ζο ο με ε νος

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ζ ω ης α ι δι ου και κρει ττο νος ο θα να τος
σ8 γε γο νε δι α βα τη ρι ον Α γνη εκ της ε

πι κη η ρου ^Δ προς θει αν ον τως και αρ ρευστον ^π 9 με θι

στων σε α χραντε ^Δ εν α γαλ λι α α σει ^Δ τον Υι ον κα

θο ραν σα και Κυ υ ρι ι ον ^π 9

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ

Ε πηρ θησαν πυ λαιου ρα νι αι ^Δ και Α γγε λοι

α νυμ νησαν ^π 9 και υ πε δε ξα το Χρι σος ^Δ το της παρ

θε νι α ας ^Δ αυ του μη τρω ον κει μη λι ον ^π 9 Χε ρου

βιμ υ πει ξε σοι ^Δ εν α γαλ λι α α σει ^Δ Σε ρα φιμ δε

δο ξα ζει σε χαι αι ρο ον τα ^π 9

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^Δ Βου ξ

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου λην ^ε της

εκ της Παρ θε ε νσ σαρ κω σε ως ^ε σσ τσ Υ ψι στσ ^π 9

ο ο Προ φη της Αβ βα κσμ ^ε κα τα νο ων ε κραυγα α

ζε ^Δ δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε ^ε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ε

Θ αμ βος ην θε α σασθαι τον ου ρα νον του Παμ
βα σι λε ε ως τον εμ ψυχον τς κε νε ω νας
υ υ περ χο μενον της γης ως θαν μα στα τα ερ γα α
σθ δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν τη Με τα στα σει σθ Μη η τερ Θε ου το
ευ ρυ χω ρο ο τα τον σω μα σθ και θε ο δο χον
τω ων Α γγελων στρα τι αι ι ε ρω τα ταις πτε ρυ
υ ξι φο βω και χα ρα συ νε κα λυπτον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ε ι ο α κα τα ληπτος τα αυ της καρ πος δι
ον ου ρα νο ος ε χρη μα τι σε τα φην υ πε στη
ε ε κθ σι ως ως θνη τος πως την τα φην αρ νη σε ε
ται η α πει ρο γα α μωσ κυ η σα σα

Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα φ

Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρκω
σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νσ σθ Χρι στε φεγ
γος ασ τρα πης σθ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι
και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη
δυ να μει σθ δο ξα φι λα ανθρωω πε

Ὡδὴ ε'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα φ

Τ ο θει ον και αρ ρητον καλ λος των α ρε των σθ
Χρι στε δι η γη σομαι εξ α ι δι ι ου γαρ δο
ξης συ υν α ι δι ον και ε νυ πο στα τον λα αμ ψας α
παν γα σμα παρ θε νι κης α πο γασ τρος τοις εν
σκο τει και σκι α σω μα τω θεις α νε τειλας η
η λι ι ος (δίζ)

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ω ς ε πι νε φε λης Παρ θε νε των Α πο

στο λων ο δημος ο χϝ μενος ^{π ρ} προς την Σι ω ων εκ

πε ρα των λε ει τϝ ρ γησαι σοι ^{Δ ρ} τη νε φε λη τη κϝ ϝ φη

η θροι ζε το ^{π ρ} αφ ης ο Υ ψι στος Θε ος ^{Δ ρ} τοις εν

σκο τει και σκι α ^{π ρ} δι και ο συ νης ε λαμψεν η

η λι ι ος ^{π ρ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{Δ ρ}

Σ αλ πι γ γων θε ο λη πτοι γλωσσαι ^{Δ ρ} των Θε ο λο γων

αν δρων ευ η χε στερον ^{π ρ} τη Θε ο το ο κω ε βο

ων το ον ε ξο δι ον ^{Δ ρ} ε νη χϝ μεναι υ υμ νον τω Πνευ

μα τι ^{π ρ} χαι ροις α κη ρα τε πη γη ^{Δ ρ} της τϝ Θε

ου ζω α ρ χι κης ^{π ρ} και σω τη ρι ου παν των σα ρ κω

ω σε ε ως ^{π ρ}

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^{Δ ρ} Βου ^Ξ

Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου ^{Δ ρ} συ υ γα α ρ α πει ρο γα με Πα ρ θε ε νε ^{ε ρ} γη

θεν με τε ε στης προς αι ω νι ι ρς μο νας και
προς α τε λευ τη τον ζω ην πα σι τοι οis υ μνσ σι
σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ου σα (δίζ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ ρο τει τω σαν σαλ πιγ γες των Θε ο λο γων ση
με ρον γλω ωσ σα α δε πο λυ φθο γγος αν θρω ω πων

νυν ευ φη μει ει τω πε ρι η χει ει τω α ηρ α

πει ει ρω λαμ πο μενος φω τι Α γγε λοι οι υ μνει τω

σαν της Παρ θε ε νσ την Κοι μησιν

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Τ ο σκευ ος δι ε πρε πε της ε κλο γησ τοis υ

μνοις σου ο ο λο ος ε ξι στα μενος Παρ θε ε νε εκ

δη μοs ο ο λοs ι ε ρω με ε νος Θε ω τοis πα

α σι θε ο ληπτος και ων ον τως και αι δει κνυ μενος

Θε ο το ο κε Πα νυμ νη τε

Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα ρ

Το θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε
των σϞΧρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι
ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα
τον λα αμ ψας α παν γα σμα παρ θε νι κης α πο
γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω
θεις α νε τειλας η η λι ι ος

ᾠδὴ 7. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα ρ

Αλι ον πον το γε νες κη τω ον εν το σθι
ον πυρ της τρι η με ρϞ τα φης σϞ τι ι προ ει
κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α να δε
δεικ ται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το α σι
νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω νης αι νε σε
ως Κυ υ ρι ι ε

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

N ε μ ε ι σ ο ι τ α υ π ε ρ φ υ σ ι ν Α ν α ξ ο π α ν τ ω ν

Θ ε ο ς ^Δ εν γ α ρ τ ω τ ι κ τ ε ι ν Π α ρ θ ε ν ο ν ω ω σ π ε ρ ε

φ υ λ α ξ ε ν ^π ου τ ω ς ε ν τ α α φ ω τ ο σ ω μ α δι ι ε

τ η ρ η σ ε ν ^Δ α δι α φ θ ο ρ ο ν και σ υ ν ε δ ο ξ α σ ε ^Δ θ ει α

μ ε τ α σ τ α α σ ει ^Δ γ ε ρ α σ ο ι ω σ π ε ρ Υ ι ο ς Μ η τ ρ ι χ α ρ ι

ζ ο ο μ ε ε ν ο ς ^π

Υ π ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς ^Δ

O ν τ ω ς σ ε ω ς φ α ει ν η ν ^Δ λ υ χ ν ι α ν α υ λ α

π υ ρ ο ς ^Δ θ υ μ ι α τ η ρ ι ο ν θ ει ο υ χ ρ υ υ σ ε ο ν

α ν θ ρ α κ ο ς ^π ε ν τ ο ι ς Α γ ι ι ω ν Α γ ι ο ι ς κ α α

τ ε σ κ η ν ω σ ε ^Δ σ τ α μ ν ο ν ρ α β δ ο ν τ ε π λ α κ α θ ε ο γ ρ α φ ο ν ^Δ κ ι

β ω τ ο ν α γ ι ι α ν ^Δ τ ρ α π ε ζ α ν α α ρ τ ε ζ ω η ς ^Δ Πα ρ

θ ε ν ε ο τ ο ο κ ο ο ς σ ε ^π

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^Δ Βου ξ

T η ν θ ει α ν τ α υ τ η ν και π α ν τ ι μ ο ν ^π τ ε λ ο ν τ ε ς ε ο ρ τ η ν

οι θεοφρόνες της Θεοομητορος δευτερας χει
ρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τεχθεεντα
Θεον δοξαζοντες (δίζ)

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Εκσζωη ανατεταλκετας κλειστης παρθενι

ας μη λυσασα πως εν τοοαχραντον ζωαρχικον

τεσκηνωμα της τθθανατθπειειρας

γεγονεν μετοχον

Και νυν και αι και εις τας αιωνας των

αιωνων αμην

Ζωης υπαρξασα τεμενος ζωης της αιδιου

τετυχηκας διαθαα νατθγαρ προς την ζωην

μεταβεβηκας ητην ζωην τεκθσατην

ενυποστατον

με τέλος: την ενυποστατο ο ο ο ο ο ον

Ὁ εἰρμός.

ᾠχος 4 Πα ρ

Α λι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο
σθι ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ
ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α
να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το
ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω
νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὥς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,*ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκός.

Ζῆ ἀεὶ Θεομήτωρ, κὰν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν ἠδύοκῃσεν τὴν ἰδίαν Μητέρα, τότε, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δι' Ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετὰστασιν γνωρίζων, Καιρός, φησί, τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι Μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον, καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχῃ ζωὴν. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὅρος τῶν Ἑλαιῶν ἄνεισι προσευξομένη μετὰ σπουδῆς (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσεύχεσθαι)· ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι· κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὅρος φυτά, καὶ ὥσπερ ἔμψυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ Δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν καὶ εὐθέως ἐσείσθῃ ἅπασα. Αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας· σαροὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν· ἐτοιμάζει τὴν κλίνην καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανούς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει· τὸ δὲ ἦν φοῖνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουν καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἰκέτευον. Ἡ δὲ οὐ μόνον αὐτάς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαίουτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφήρει τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιστώτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτῶνων διατάττεται, ὥς τε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνὰ χιτῶνα λαβεῖν, αἱ τινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ τὰ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο.

Ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἤχος καὶ πλείστων ἐπιστάσια νεφελῶν, ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ Μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων· ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι Ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεός τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος. Οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασιν λέγοντες· Σέ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα· νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μετίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· Μή, φίλοι Μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαράν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε.

Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς· ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτήν· Χαῖρε, λέγων, Μῆτερ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἢ ὑπόθεσις. Εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ τεθέσθαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος. Ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης. Σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἡβουλήθη, σῶμα. Ὑπὲρ συστάσεως κόσμου, καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται. Εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροὶ καὶ αὐτοὺς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Ἐπὶ τούτοις ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἵρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ κλινίδιον καὶ οἱ μὲν προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωδιῶν, οἱ δὲ ἐφέπονται, τὸ Θεοδόχον σῶμα πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ καὶ Ἀγγελοι ὕμνοῦντες ἠκούοντο καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουν. Ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντες, τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερθείσαντες, πείθουσι πειρᾶσαι τὴν κλίνην περιτρέφαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἢ δίκῃ φθάσασα, ὁμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει. Ἐνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστερεῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὁρμήσαντα

καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις χεῖρας, κοπείσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, ἀπηωρημένας ἀφείξ, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα· ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυχών, ἀποκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιής. Οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι, πιστεύσας, μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν ἴασιν ἐδωρήσατο. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι, καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύστως ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπακούοντες. Ἐπεὶ δέ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν, εἷς τῶν Ἀποστόλων, ἀπολειφθεὶς τῆς κηδεῖας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος καὶ τρίτη παραγεγονώς ἡμέρα, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι, κοινῇ ψήφῳ, ἔνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος Ἀποστόλου, τὸν τάφον ἡνοιξαν, οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες ἐξέστησαν. Εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἁγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείναςαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. Καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ καὶ ταῦτα·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος παιδομάρτυς Ταρσίζιος ἐν Ῥώμῃ ἐπιτυχὼν τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ὄχλου τελειοῦται. (†253-260)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου, ἐπισκόπου Ταγάστης ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλτφρίδου (Altfrid), ἐπισκόπου Χιλδεσάιμ (Hildesheim) ἐν Γερμανίᾳ, ἀφιερωθέντος τῇ Θεομήτορι. (†874)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ἱερέως Ἀρδουΐνου (Arduinus), ἐρημίτου ἐν Ῥίμινι, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ καταλιπόντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἀγίου Γουδενσίου. (†1009)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου, ἐρημίτου ἐν Νόβγκοροντ, κτίτορος καὶ ἡγουμένου γενομένου τῆς μονῆς Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου. (†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χαρίτωνος, μαθητοῦ τοῦ ἁνῳθι Μακαρίου. (ιϚ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Χρήστου ἐν Ἰωαννίνοις, ξίφει τελειωθέντος. (†1770)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, Γέροντος τῆς Βυάτκα ἐν Κίροβ τῆς Ῥωσίας. (†1890)

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ι τα μω θυ μω τε και πυ ρι ^Δθει ος ε ρως α
ντι τατ το με νος ^πτο μεν πυρ ε δρο σι ^Δζε ^Δτω θυ
μω δε Ε γε ε λα ^Δθε ο πνευ στω λο ^Δγι κη ^Δ
τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα Α ντι φθε γγο
με νος ^πμυ σι κοις ορ γανοις ^πεν με σω φλο γο
ος ο δε δο ξα σμε ε νος ^Δτων Πα τε ρων και η
μων Θε ος ευ λο γη τος ει ^π

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ
Θ ε ο τευ κτες πλα κας Μω υ σης ^Δγε γραμ με ε νας τω
θει ω Πνευ μα τι ^πεν θυ μω συ νε τρι ψεν ^Δαλλ ο
τες ^ΔΔε σπο ο της ^Δτην τε κς ^Δσαν α σι νη ^Δ
τοις ς ρα νι οις φυ λα ξας δο ο μοις νυν ει σω κι
σα το ^πσυν αυ τη σκιρ τω ντες ^πβο ω μεν Χρι στω
ω ο δε δο ξα σμε ε νος ^Δτων Πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει π₉

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας Δ₂

Ε ν κυμ βα λοις χει λε σιν α γνοις Δ₂ μ8 σι κη η τε καρ

δι ας φορ μι γγι π₉ εν ευ η χω σαλ πι γγι Δ₂ υ ψη

λης δι α νοι οι ας Δ₂ της Παρ θε ν8 και Α γνης Δ₂

εν τη ευ ση μω κλη τη Η με ε ρα της Με τα στα

σε ως π₉ πρα κτι καις κρο τ8ν τες π₉ βο ω μεν χει ρι

ιν ο δε δο ξα σμε ε νος Δ₂ των Πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει π₉

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας Δ₂

Ο θε ο φρων η θροισται λα ος Δ₂ της γαρ δο ο ξης Θε

8 το σκη νω μα π₉ εκ Σι ων με θι σταται Δ₂ προς 8

ρα νι ον δο ο μον Δ₂ εν θα η χος κα θα ρος Δ₂

ε ορ τα ζο ντων φω νη α φρα α στ8 α γαλ λι α

σε ως π₉ και εν ευ φρο συ νη π₉ βο ω ντων Χρι στω

ω ο δε δο ξα σμε ε νος Δ₂ των Πα τε ρων και η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φορο

νες πα ρα τον κτι σα α ντα αλ λα πυ ρο ος α πει

λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ρον τες ε ψαλλον υ

περ υ μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος και

Θε ος ευ λο γη το ος ει

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ν ε α νι ι σκοι οι και παρ θε νοι τη ης Παρ θε νος

τε και Θε ο μη το ο ρος την μνη μην σε ε βο ο

ντες πρε σβυ ται και αρ χον τες και βα σι λεις και κρι

ταις με λω δη σα α τε ο των Πα τε ρων Κυ

ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Σ αλ πι σα α τω ω σαν τη σαλ πι γγι ι τος Πνευμα

τος ο ρη ὅ ρα νι ι α α γαλ λι α α σθω σαν

νυν βῆ νοι και σκιρ τα τω σαν θει οι Α πο στο λοι η

Βα σι λι ισ σα προς τον Υι ον με ε θι στα ται συν

αυ τω α ει κρα τῶ ὅ σα

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Η πα νι ι ε ε ρος Με τα στα σι ις της θει ας

σῶ και α κη ρα τῶ Μη τρος τα υ περ κο σμι ι

α των α νω Δυ να με ων η θροι σε τα γ μα τα συ

νευ φραι νε εσθαι τοις ε πι γης σοι οι μελ πῶ σιν ο

Θε ος ευ λο γη το ος ει

Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ι τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ρως α

ντι τατ το με νος το μεν πυρ ε δρο σι ζε τω θυ

μω δε Ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι κη

τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα Α ντι φθε γγο
 με νος ^πμ σι κοις ορ γαν οισ ^πεν με σω φλο γο
 ος ο δε δο ξα σμε ε νος ^Δτων Πα τε ρων και η
 μων Θε ος ευ λο γη τος ει ^π

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Φ λο γα δρο σι ζσ σαν Ο σι ς ^Δδυσ σε βεις δε
 κα τα φλε γσ σαν ^πΑ γγε λος Θε ος ο παν σθε νης ^Δ
 ε δει ξε Παι σι ^Δζω αρ χι κη ην δε πη γην ^Δ
 ειρ γα σα το την Θε ο το κον ^Δφθο ραν θα να τσ
 και ζω ην ^Δβλυ στα νσ σαν τοις μελ πσ ^πσι τον Δη
 μι ρσ γον μο νον υ μνσ σ με εν οι λε λυ τρω
 με ε νοι ^Δκαι υ περ υ ψσ μεν εις παν τας τς αι ω
 νας ^π(δίς)

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ
Ρ η μα σιν ει χο ντο της θει ας ^Δκι βω τσ τσ

α γι α σμα τος πα σα η πλη θυς των Θε ο λο

γων εν τη Σι ων που νυν α παι αι ρεις σκη νη

κραυ γα ζον τες Θε ο τς ζω ντος μη δι α λι

πης ε πο πτευ ο σα τς πι στει μελ πο ντας τον Δη μι

ορ γον μο νον υ μν ο με εν οι λε λυ τρω με ε

νοι και υ περ υ ψ ο μεν εις παν τας τς αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ο πως υ ψω σα σα τας χει ρας εκ δη μ ο σα

η πα να μω μος χει ρας τας Θε ον η γκα λι σμε

νας σω μα τι κως εν παρ ρη σι ι α ως Μη τηρ

ε φη σε προς τον τε χθε ντα ους μοι εκ τη σω εις

αι ω νας φυ λατ τε βο ω ντας σοι τον Δη

μι ορ γον μο νον υ μν ο με εν οι λε λυ τρω

με ε νοι και υ περ υ ψ ο μεν εις παν τας τς αι ω

νας

Κανὼν δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου Σ

Παι αἰ δας εὐ α γεις ἐν τῇ κα μι ι νῶ
ο το ο κοστης Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
με ἐν τυ πς με νος νυν δε Ε νερ γς με ε νος τὴν οἰ
κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λς δ σαν
τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε ρα ερ γα και υ πε
ρυ ψς δ τε εἰς παντας τς αι ω ω νας

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον ἡ μας

Τὴν μνη ἡ μὴν σς α χρα ντε Παρ θε ε νε
Αρ χαι αι τε και Ε ξς σι αι συνδυ να με σιν Α γγε
λοι οι Αρ χα γγελοι Θρο νοι Κυ ρι ο τῇ ἡ τες τα Χε
ρς βιμ δο ξα ζς σι και τα φρι κτα α Σε ρα φιμ
αν θρωπων δε ε το ο γε νος υ μνς μεν και υ πε
ρυ ψς δ μεν εἰς παντας τς αι ω ω νας

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν

και Α γι ον Πνε ευ μα τον Κυ

ρι ον

Ο ξε ε νως οι κη σας Θε ο το ο κε

εν τη α χρα αντωνη δυ ι σα σα ρ κς με νος

το ο πα νι ε ρον πνευ μα σα δε ξα με ε νος εν ε

αυ τω κα τε παυ σεν ως ο φει λε ε της Υι ος

δι ο σε την Πα ρ θε νον υ μνη μεν και υ πε ρυ

ψα ς μεν εις παντας τας αι ω ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ω των υ περ εν νοι αν θαν μα α των

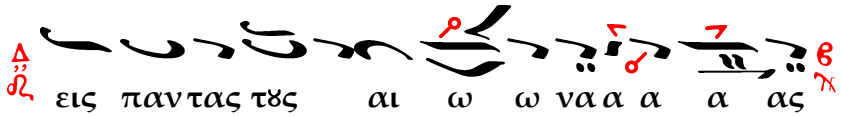
της α ει πα ρ θε νς τε και Θε ο μη το ρος τα φον

γα αρ οι κη σα σα ε δει ξε Πα ρα δει ει σον ω πα ρε

στω τες ση με ρον χαι ρον τες ψα αλ λο ο μεν τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ

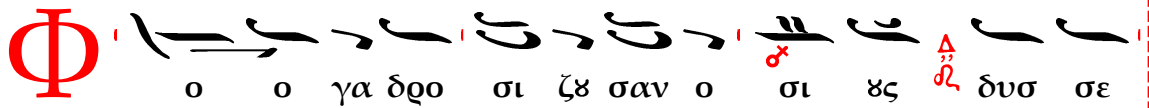
ψα ς τε εις παντας τας αι ω ω νας

μὲ τέλος:
 εις παντας τας αι ω ω να α α α ας

Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ
 ο ο γα ρο σι ζσ σαν ο σι ςς δουσ σε
 βεις δε κα τα φλε γσ σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν
 σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε
 πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο
 ραν θα να τσ και ζω ην βλυ στα νσ σαν τοις
 μελ πσ σι τον Δη μι ςρ γον μο νον υ μνσ ς με
 εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψσ μενεις
 παν τας τας αι ω να α α ας

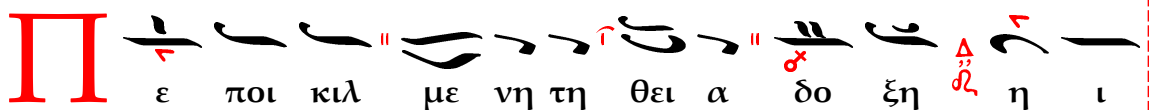
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

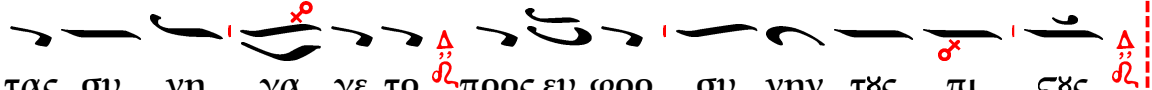
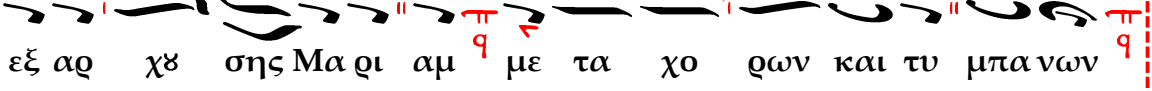
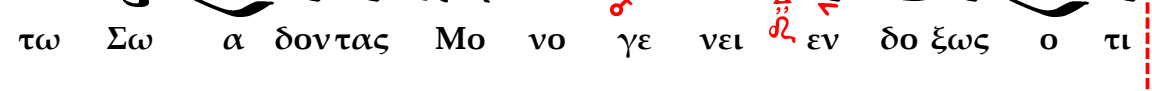
Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

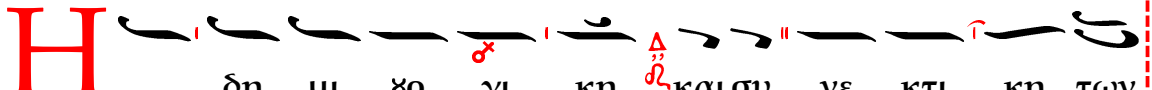
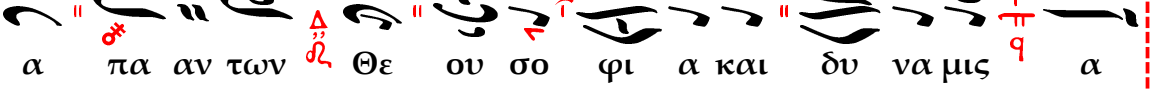
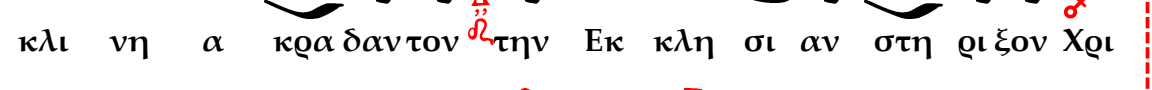
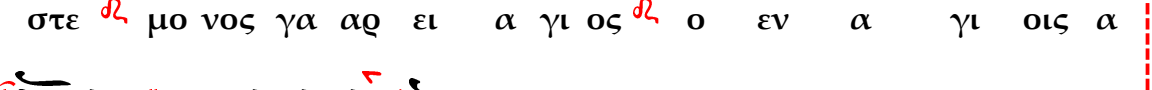
ὥδῃ α'

Π
 ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι

 ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν

 τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι ρας

 εξ αρ χς σης Μα ρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων

 τω Σω α δοντας Mo νο γε νει εν δο ξως ο τι

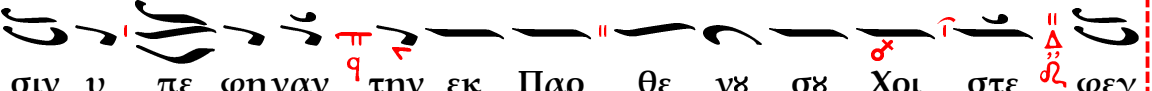
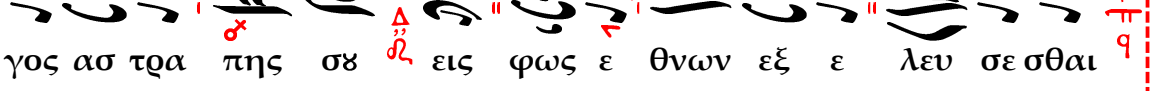
 δε δο ο ξα α σται

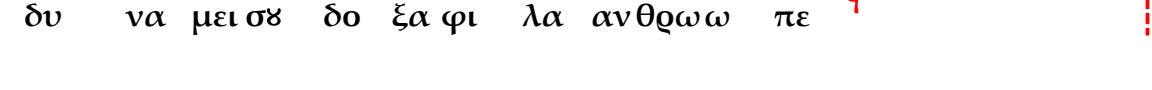
ὥδῃ γ'

 Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των

 α πα αν των Θε ου σο φι α και δυ να μεις α

 κλι νη α κρα δαντον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι

 στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α

 να παυ ο ο με ε νος

ὥδῃ δ'

 Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρ κω

 σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νς σθ Χρι στε φεγ

 γος ασ τρα πης σθ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι

 και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη

 δυ να μει σθ δο ξα φι λα ανθρωω πε

ὠδὴ ε΄

Το θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε
των σϠ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι
ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα
τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο
γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω
θεις α νε τειλας η η λι ι ος

ὠδὴ ς΄

Αλι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο
σθι ον πυρ της τρι η με ρϠ τα φης σϠ τι προ
ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α
να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το
ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω
νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ΄

Ιτα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρως
α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε

τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι
 κη τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι
 φθε γγο με νος μϞ σι κοις ορ γανοις εν με σω
 φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε
 ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
 ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ λο ο γα δρο σι ζϞ σαν ο σι Ϟς δυσ σε
 βεις δε κα τα φλε γϞ σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν
 σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε
 πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο
 ραν θα να τϞ και ζω ην βλυ στα νϞ σαν τοις
 μελ πϞ σι τον Δη μι Ϟρ γον μο νον υ μνϞ Ϟ με
 εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψϞ μενεις
 παν τας τϞ αι ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

ὥδῃ θ'

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
με εν σε την μο νην Θε ο το κον

Ν ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν

σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το

κος και ζω ην προμνη στε ευ ε ται θα νατος η

με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον

ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο

μι ι α αν σθ

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο

με εν σε την μο νην Θε ο το κον

Ε ξι στα ντο Αγ γε λων αι δυ να μεις εν

τη Σι ων σκο πῶ με ναι τον οι κει ον Δε σπο

την γυ ναι κει αν ψυ χη ην χει ρι ζο με νον τη

γαρ α χραν τως τε κῶ ση υι ο πρε πως προ σε φω

νει δε ευ ρο σε μνη τω Υι ω και Θε ω συν δο ξα

α σθη η τι

Α ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο

με εν σε την μο νην Θε ο το κον

Σ υ νε στει λε χο ρος των Α πο στο λων το

θε ο δο χον σω μα σθ με τα δε ρς ο ρων

τες και φω νη λι γυ ρα α προσ φθε γγο με νοι εις

ου ρα νι ρς θα λα μς προς τον Υι ον εκ φοι

τω σα σω ω ζοις αι ει Θε ο το κε την κλη ρο νο

μι ι α αν σθ

Κανών δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου ς

Α α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νς

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χθ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρθ σα την ι ε ραν

πα νη γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε

Θε ο το κε α γνη α ει Παρ θε νε

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε νθ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος

α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω

Δ ευ τε εν Σι ων τω θει ω και πι ο νι ο

ρει τθ ζω ωντος Θε ο α γαλλι α σω με ε θα

την Θε ο το ο κονεν ο οπ τρι ζο με νοι προς γαρ

την λι αν κρειτ το να και θει ο τε ραν σκη νην

ως Μη τε ε ε ε ρα ταυ την ει εις τα Α γι

α των Α γι ων Χρι σος με τα τι θη σι

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8
ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος
α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω
Δ ευ τε οι πι στοι τω τα φω προ σελ θω μεν της
θε ε ο μη το ρος και πε ρι πτυ ζω με ε θα καρ
δι ας χει ει λη ομ μα τα με τω πα ει λι κρι νως
προ σα πτον τες και α ρυ σω ω με ε θα ι
α μα α α α των α φθο να α χα ρι σμα τα
εκ πη γης α ε να 8 βλυ στα νοντα

K αι νυν και α ει ει και εις τ8ς αι ω νας
των αι ω νων α μην

A α γγε λοι την Κοι μη σιν της Παρ θε ν8
ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως η Παρ θε νος
α παι αι ρει α πο της γη ης εις τα α α νω
Δ ε χ8 παρ η μων ω δην την ε ξο δι ον Μη τε ρ
τ8 ζων τος θε 8 και τη φω το φο ρω ω σου και θει α

ε πι σκι ι α σον χα ρι τι τω Βα σι λει τα
 τρο παι α τω φι λο χρι σω λα ω την ει ρη
 η η η νην α φε σι ιν τοις μελ πς σι και ψυ
 χων σωτη ρι ανβρα βευ 8 σα

Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
 με εν σε την μο νην Θε ο το κον
N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν
 σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το
 κος και ζω ην προμνη στε ευ ε ται θα νατος η
 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον
 ζω σα σω ω ζοις α ει Θε ο το κε την κλη ρο νο
 μι ι α αν σ8 8 8 8

ἀργή καταβασία

A ι γε νε αι αι πα α α α σαι αι μα
 α κα ρι ζο ο με ε εν σε την ην μο ο

νην Θε ε ο το ο ο ο κον

N ε ε νι ι ι κη η η ην ται της

φν υ σε ω ως οι ο ο ροι οι εν

σοι οι Παρ θε ε νε α α χρα αν τε πα α α

αρ θε ε νεν ει ει γα αρ το ο ο κος και ζω ω

ην προ μνη στε ε ε εν ε ε ται αι θα α να α

τος η με ε ε ε τα α το κο ον Παρ θε ε

ε ε νος και με ε ε ε τα θα α να α το ον ζω

σαα σω ω ω ζοι οισ α α α ει Θε ο το

ο ο κε τη η ην κλη ρο νο ο μι ι ι ι

α α α αν σ ς ς ς ς